

L'IGUALADÍ

Lerroux

Tal és el nom de la màxima calamitat política de la República. Esquerrans! Via fora el feixisme.

ÈPOCA VIII

SETMANARI D'ESQUERRA

Núm. 57

IGUALADA, 21 D'ABRIL DE 1934

Diada del llibre

Dilluns vinent, dia 23, s'escau la Diada del Llibre que, per nosaltres, ha d'ésser la diada del llibre català.

Es clar que la diada del llibre hauria d'ésser permanent, cada dia i a tothora, però la gent, preocupada, d'una banda, per les necessitats del viure, aqueferada amb altres activitats d'ordre més pràctic i utilitari o senzillament per endormiscament de l'esperit, se'n distreu fàcilment i serien molts que, sense el reactiu de la «Diada», no es recordarien gaire de l'existència d'això que en diuen llibres.

Per això entenem que fou un encert la instauració de la «Diada del Llibre» a casa nostra. Ara, sisquera una vegada a l'any, hom s'ha de recordar dels llibres; hi ensopega per tot arreu; topa amb els cartells al·lusius a cada cantonada; amb les parades de llibres, és a dir: el ciutadà es veu materialment assetjat pels llibres i no es pot escapar de fer la seva adquisició.

Dia vindrà que aquest setge s'invertirà i aleshores — bella perspectiva! — el llibre es veurà assetjat pel ciutadà, aquest l'anirà constantment a veure a casa seva, no l'obligarà a humiliar-se sortint al carrer per a exhibir-se i anunciar-se com una mercaderia qualsevol, com una noia que no troba xicot...

Però mentre això ve, cal cenyir-se a la realitat i estimular la sembrada de llibres sigui com sigui. En aquest sentit, res més eficaç que la Diada del Llibre que es ve celebrant cada any. Però cal que cada vegada en copsem noves fórmules i en perfeccionem el seu funcionament per tal d'obtenir la major virtualitat cultural, la veritable ascensió del llibre.

Com una de les activitats més remarcables que ha fet posar en pràctica la Diada del Llibre, hi ha els repartiments de llibres fets gratuïtament per les corporacions públiques. Caldria que aquests repartiments no es fessin únicament com un acte de ritual, obligat per les circumstàncies, merament per quedar bé, sinó cercant, cada any, la manera de donar-los-hi major eficiència i amplitud.

Els donatius de llibres de les corporacions, està bé que vagin dedicats a les entitats que sostinguin biblioteques per als seus socis, però entenem que caldria exigir a les esmentades entitats que, com a prova del seu fervor envers els llibres, fessin, pel seu compte, una compra de llibres d'un valor no inferior al del donatiu que rebin. Nosaltres sabem que hi ha entitats que solament es recorden que tenen biblioteca quan es tracta de recollir llibres gratuïtament, i això cal esmenar-ho.

Un altre aspecte interessant i modificable, el trobem en el costum de repartir llibres als infants de les escoles. Entenem que les corporacions públiques, el que han de fer és aprofitar els donatius de llibres de la «Diada» per a anar a la creació de Biblioteques Escolars circulants en totes les escoles nacionals i particulars de Catalunya.

Hem vist, amb goig, com l'Ajuntament de la nostra ciutat adoptava encertadament alguna d'aquestes modalitats. Això ens fa preveure que, en anys successius, en veurem de noves i més eficients.

Aquest any, però, amb els donatius del nostre Ajuntament i de la Protectora de la Ensenyança Catalana —entitat que la trobareu sempre en el seu lloc quan es tracta d'iniciatives culturals i patriòtiques— sabem que es crearan biblioteques a les Escoles Nacionals i a l'Institut Garcia Fossas.

Però en la celebració de la Diada del Llibre, al costat de les nostres corporacions, hi hem de veure el ciutadà, l'obrer i l'industrial. El llibre és l'amic de tots. El llibre fa a l'home sociable i culte; el fa tolerant i comprensiu; el dignifica i el perfecciona. Cal, això sí, seleccionar els llibres: n'hi ha de bons i de dolents. El llibre obscè no ha de trobar l'acolliment de cap sector. Un llibre a les mans d'un home, ha d'ésser símbol de salut espiritual, d'afany de perfecció i superació.

CIUTADÀ: Visca el llibre!

Les festes del tercer aniversari de la proclamació de la segona República, transcorregueren a la nostra ciutat en mig del més fèrvit entusiasme popular

Igualada, podem ben dir, que llevat dels quatre repatanis de les dretes, d'aquestes dretes que mai troben res ben fet si no ho poden manipular elles, s'aplegà tota al redós dels festeigs populars organitzats per l'Ajuntament.

Les festes celebrades, foren enormement brillantíssimes. El poble republicà i esquerrista, hi participà activament.

Calia que així fos, perquè d'altra manera, el fantasma d'en Lerroux, si no hagués vist com el poble palesava en les festes celebrades llur sentiment esquerrista, ja a hores d'ara la República estaria en mans dels bisbes i generals: en mans d'aquells generals i d'aquells bisbes que el poble foragità del poder el dia 14 d'abril de 1931.

La reconquesta de la República, és començada.

* * *

Divendres, dia 13, a les deu de la nit la Secció de Teatre del Centre Republicà, encetava els festeigs de la República, amb la representació de les obres «Joventut» i «Gent d'ara».

La meritòria labor que els nostres joves artistes realitzaren en cada una de les esmentades obres, es vegé coronada amb xardorosos aplaudiments.

Els entreactes foren amenitzats amb bonics ballables, per l'orquestrina també del nostre Centre, «The Singing Jazz».

Dissabte, data memorable del tercer aniversari de la proclamació de la segona República, nombroses cases d'arreu de la ciutat, Ajuntament, centres oficials, entitats republicanes, culturals i recreatives, aparegueren amb llurs balcons endomassats.

La ciutat, enjoiada profusament amb banderes barrades, tricolor i estelades, oferia un aspecte magnífic, imponent.

A les onze del matí conforme era anunciat al programa oficial de festeigs, tenia lloc a l'Ajuntament, presidida pel nostre batlle senyor Josep Morera i Miserachs, l'Assemblea Comarcal de Municipis, amb l'assistència personal de representants de tots els municipis de la comarca.

Això demostra que mentre alguns polítics «il·lustres» prohoms i pronois eminents boicotegen el règim del poble la representació viva d'aquest poble, per damunt de totes les passiones, es sap redreçar i aprofita l'aglutinant del tercer aniversari de la República per unificar els seus esforços en una obra comuna de consolidació i crèdit de la nostra autonomia.

Per primera vegada es va celebrar aquesta important assemblea, en la qual es prengueren els següents acords:

Primer.—Agrair al senyor Manuel Curtit, director de l'Institut, la seva brillant exposició de les tasques i possibilitats de l'esmentada institució, i adreçar una cordial felicitació al senyor Artur Garcia i Fosses, el filàntrop igualadí que amb el seu ajut eficaç i el seu amor a la cultura ha fet possible la realització de tan bella obra.

Segon.—Com a conseqüència d'uns suggeriments fets per escrit pel senyor Bassegoda, arquitecte municipal de nostra ciutat, es nomenà una ponència per a estudiar la urbanització d'alguns paratges comarcals que, pel seu paisatge natural, podrien esdevenir bells llocs d'esbargiment. Aquesta ponència curarà també de la preservació de les zones arqueològiques de la comarca i de tota la gamma d'aspectes urbanístics que li vulguin sotmetre els seus Ajuntaments. Es va acordar, en principi, que el senyor Bassegoda fos pregat de formar part de l'esmentada ponència. Nosaltres creiem que també s'hauria d'invitar totes les entitats excursionistes de la nostra ciutat.

Tercer.—A proposta de l'Ajuntament d'Igualada, s'acorda nomenar una altra ponència per a estudiar l'organització i recursos d'una Oficina-Consultori gramatical, per tal d'impulsar i facilitar la catalanització de tota mena de rètols i escrits a la nostra comarca, així com la celebració de curssets escolars de llengua catalana.

Quart.—Ponència per a reorganització i reglamentació definitiva de la Clínica i Hospital Comarcal, d'acord amb les lleis recents promulgades pel Parlament de Catalunya. S'acorda demanar als Consellers d'Economia i Sa-